

MIECZYKOWIE (5) *sb n*

Pierwsze e oraz o jasne (w tym w o 1 r. błędne znakowanie), końcowe e pochylone.

sg N mieczykowie (3); -é (2), -(e) (1). ◇ G mieczykowi(a) (2). ◇ [D mieczykowi.]

Sł stp notuje, Cn s.v. mieczyk ziele, Linde XVI – XVII w. (z Cn) s.v. mieczyk.

*bot. Iris pseudoacorus L. (Rost), kosaciec żółty lub Gladiolus imbricatus L. (Rost), mieczyk daehówkowaty; byliny z rodziny kosaćcowatych (Iridaceae); być może niekiedy w funkcji coll; gladiolus, phasganion, xiphion Cn (5) : Też mieczykowie śpądza bielmo z oka *FalZioł* I 3d, 4 żp; działali theśch pokrzyki zmyczikowya y przedawali fchynkarkam *LibMal* 1545/95; *SienLek* Xxx3; [KOśáciec ma liśt podobny mieczykowi *Cresc* 1571 258; INśze iefś ziele Mieczyk/ á infze Mieczykowie *UrządowHerb* 158a].*

*Zestawienia: »mieczykowie modre« (1): *SienLek* 207v cf »mieczykowie żółte«.*

*»mieczykowie żółte« (1): Mieczykówié/ żółté y modré Haec falfo Acorus dicta, nullum aliud nomen apud recentiorcs *SienLek* 207v; [*Cresc* 1571 258].*

Cf MIECZYK

MM